

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekście 60 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 55 gr.

Tabelaryczne i cyfrowe 90 gr. Ogłoszenia o zagubionych dokumentach 17 groszy za wyraz.

Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.

Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12 — 2 pp. Dyrekcja otwarta od 9 — 3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 272. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 15 maja 1930 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie rady i komisji do spraw kolonii letnich.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 czerwca 1930 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie regulaminu przewozowego dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 lipca 1930 r., Nr. 50, poz. 425).

Ruch służbowy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych

272.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 15 maja 1930 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie rady i komisji do spraw kolonii letnich.

Na podstawie art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 63, poz. 371) w związku z § 2 punkt. 1 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 18 stycznia 1924 r. w przedmiocie rozdziału kompetencji Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 86) zarządza się, co następuje:

§ 1. Celem skoordynowania prac Rządu, organów samorządowych i społeczeństwa w dziedzinie zapewnienia dzieciom i młodzieży możliwości korzystania z kolonii letnich i półkolonii tworzy się:

a) przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej — radę do spraw kolonii letnich,
b) przy wojewódzkich władzach administracji ogólnej — (w m. st. Warszawie — przy Komisarjacie Rządu) komisje do spraw kolonii letnich.

§ 2. Rada do spraw kolonii letnich składa się z 8 członków, a mianowicie:

- 1) z przedstawiciela Ministra Pracy i Opieki Społecznej, jako przewodniczącego,
- 2) z przedstawiciela Ministra Spraw Wewnętrznych,
- 3) z przedstawiciela Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego,
- 4) z przedstawiciela Związku Miast Polskich,
- 5) z przedstawiciela Biura Zjazdów Samorządu Ziemskiego,
- 6) z przedstawiciela Ogólno - Państwowego Związku Kas Chorych,
- 7) z dwóch przedstawicieli związków kolonii letnich, powołanych do wysyłania swych przedstawicieli przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Zadaniem rady do spraw kolonii letnich jest:

- 1) naczelne kierownictwo w zakresie organizacji i prowadzenia kolonii,
- 2) rozpatrywanie wniosków komisji do spraw kolonii letnich,
- 3) opinjowanie projektu wzorowego regulaminu i instrukcji dla kolonii letnich i ewent. zmian,
- 4) opinjowanie w sprawie rozdziału zasiłków rządowych dla poszczególnych komisji.

§ 4. W skład komisji do spraw kolonii letnich wchodzi:

- 1) jako przewodniczący wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy), względnie w jego zastępstwie naczelnik wydziału pracy i opieki społecznej urzędu wojewódzkiego (wydziału opieki społecznej Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy),
- 2) naczelnik wydziału zdrowia publicznego, jako zastępca przewodniczącego,
- 3) delegat kuratorium okręgu szkolnego,
- 4) delegat zarządu okręgowego związku kas chorych, w m. st. Warszawie delegat zarządu Kas Chorych m. st. Warszawy,
- 5) delegat rady wojewódzkiej, a w m. st. Warszawie delegat Magistratu m. st. Warszawy,
- 6) 4 przedstawicieli tych organizacji samorządowych i społecznych, mających za zadanie prowadzenie kolonii letnich, względnie opiekę nad dziećmi, które wyznaczy wojewoda (Komisarz Rządu m. st. Warszawy),
- 7) w m. st. Warszawie — delegat Rady Szkolnej m. st. Warszawy.

§ 5. Zadaniem komisji do spraw kolonii letnich jest:

- 1) współdziałanie w organizowaniu na terenie swej działalności kolonii letnich, półkolonii, a w szczególności otaczanie opieką kolonii leczniczych, istniejących na terenie województwa (m. st. Warszawy),
- 2) koordynacja działalności kolonii letnich,
- 3) rozciąganie dozoru nad prawidłową działalnością kolonii,
- 4) popieranie działalności władz komunalnych i organizacji społecznych w przeprowadzaniu planowej akcji kolonii letnich,
- 5) propaganda zadań i znaczenia kolonii letnich,
- 6) utrzymywanie ewidencji instytucji prowadzących kolonie, terenów kolonijnych, funduszy kolonijnych i t. p.,
- 7) wydawanie instrukcji w sprawie praw i obowiązków pracowników kolonii letnich,
- 8) organizowanie kursów dla pracowników kolonii i opracowanie programu takich kursów,
- 9) opinjowanie w sprawie rozdziału sum dla poszczególnych kolonii.

§ 6. Członkowie rady i komisji dla spraw kolonii letnich pełnią swe obowiązki bezpłatnie.

§ 7. Członkowie rady i komisji dla spraw kolonii letnich powoływani są na okres 3-letni, z zastrzeżeniem prawa wcześniejszego odwołania.

Jeżeli przed upływem kadencji członek rady lub komisji utraci mandat wskutek odwołania lub z innego powodu, na jego miejsce wyznaczony będzie inny do końca kadencji.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 22 lutego 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie utworzenia rady tymczasowej i komisji dla spraw kolonii letnich („Monitor Polski” z dnia 31 marca 1922 r. Nr. 74, poz. 37).

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

(—) A. Prystor.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) H. Józewski.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) Sł. Czerwiński.

—):—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 23 czerwca 1930 r.,

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie regulaminu przewozowego dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Na mocy art. 4 punkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu

Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz towarów i zwierząt w bezpośredniej komunikacji pomiędzy stacjami kolei niemieckich z jednej strony a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony w tranzycie przez Polskę i obszar Wolnego Miasta Gdańska odbywa się na zasadzie regulaminu, podanego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z chwilą wprowadzenia niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 4 maja 1929 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie regulaminu przewozowego dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 301).

Minister Komunikacji:

(—) Kühn.

Minister Sprawiedliwości:

(—) St. Car.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) E. Kwiatkowski.

Minister Rolnictwa:

(—) Leon J. Polczyński.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dn. 23 czerwca 1930 r. (poz. 425).

REGULAMIN PRZEWOZOWY

dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

Regulamin niniejszy obowiązuje w komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei niemieckich z jednej strony a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad z drugiej strony w tranzycie przez Polskę i obszar Wolnego Miasta Gdańska.

I. Przepisy przewozowe.

Przy przewozie obowiązuje jako prawo umowne Berneńska Konwencja Międzynarodowa o przewozie towarów kolejami żelaznymi (K. M. T.) w redakcji z dnia 23 października 1924 r. ze wszystkimi ujednolajnionymi postanowieniami dodatkowymi Międzynarodowego Komitetu Transportowego, o ile w rozdziale II niniejszego regulaminu nie przewidziano specjalnych postanowień.

II. Postanowienia specjalne.

1. Do art. 1 K. M. T. Zakres działania.

Koleje, należące do komunikacji, włączone do niej stacje kolejowe oraz przejścia graniczne, przez które przewozi się towary i zwierzęta, określa taryfa dla bezpośredniej niemiecko-polsko-sowieckiej komunikacji towarowej.

2. Do art. 6 K. M. T. Treść i forma listu przewozowego.

W międzynarodowych listach przewozowych według załącznika II do K. M. T., używanych w tej komunikacji, napis: „Międzynarodowy przewóz kolejami żelaznymi” winien być zastąpiony napisem: „Niemiecko-Polsko-Sowiecka komunikacja kolejowa”, a na naczelnym miejscu listu przewozowego słowa: „Konwencja Międzynarodowej o przewozie towarów kolejami żelaznymi, jak również” zastąpione słowami: „Niemiecko-Polsko-Sowieckiej kolejowej taryfy towarowej”.

Tłumaczenia treści listu przewozowego, wymagane według § 2 ust. 2, dokonywa koleją w charakterze pełnomocnika nadawcy.

Nadawca obowiązany jest wskazać w liście przewozowym drogę przewozu przez podanie granicznych stacji przejściowych z jednego do drugiego kraju.

3. Do art. 11 K. M. T. Terminy dostawy.

W razie przeładunku lub zmiany zestawów kołowych z powodu różnicy szerokości toru do najwyższych terminów dostawy dolicza się 1 dobę = 24 godzinom jako termin dodatkowy.

4. Do art. 18 K. M. T. Niewłaściwe zastosowanie taryfy. Wzajemnie postanowienia §§ 2 i 4 obowiązują wewnętrzne prawa i przepisy tej kolei, która ustaliła nadwyżkę lub niedobór opłat przewozowych.